

## تکنولوژی واقعیت افزوده در یادگیری آموزشگاهی

حسن چلونگریان

کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

### چکیده

با توسعه فناوری، مفاهیم نوینی در عرصه‌های دانش متولد می‌شوند. یکی از این مفاهیم "واقعیت افزوده" است. این واژه ممکن است در ذهن کاربران مفهوم "واقعیت مجازی" را تداعی کند، اما تکنولوژی واقعیت افزوده برخلاف نامش، با واقعیت مجازی تفاوت بسیاری دارد. واقعیت افزوده در زمینه‌های بسیار زیادی کاربرد دارد؛ از جمله پزشکی، گردشگری، صنعت و ... اما پژوهش حاضر کاربرد این فناوری را در حیطه‌ی آموزشی بررسی می‌کند. با ظهور و توسعه گوشی‌های هوشمند، برنامه‌های واقعیت افزوده نیز گسترش بیشتری پیدا کرده‌اند. بسیاری از آن‌ها می‌توانند در آموزش به کار گرفته شوند و فرایند یادگیری را تسهیل کنند. برنامه‌های واقعیت افزوده همچنین می‌توانند تأثیر چشمگیری بر تجسم فضایی و استدلال‌های هندسی دانش آموزان داشته باشند تحقیق حاضر مقدمه‌ای بر مفهوم عمومی آموزش واقعیت افزوده با بررسی توانایی‌های آن در حوزه‌های مختلف با تمرکز بر آموزش می‌باشد. طرح این پژوهش کیفی است. روش پژوهش مروری و مطالب این پژوهش از برخی از مقالات و پایان‌نامه‌های منتشر شده در این زمینه به دست آمده است. واقعیت افزوده با صرف‌نظر از نقاط ضعفی که دارد بیش از هر چیزی، به دانش آموزان در جهت درک مطالب و بهتر اندیشیدن آن‌ها کمک می‌کند و این در حالی است که نیاز کنونی جوامع وجود ذهنی خلاق و کارا جهت ابداع مسائل جدید می‌باشد. از این رو امروزه هدف از به‌کارگیری تکنولوژی واقعیت افزوده پرورش فرزندان طراح و خلاق می‌باشد. لذا در جهت نیل به این هدف از یک شیوه آموزشی به نام آموزش مبتنی بر طراحی استفاده می‌گردد که بر این عقیده است که درک دانش آموزان از مفاهیم درسی زمانی کامل می‌شود که آن‌ها اجسام واقعی را طراحی کرده تجربه کنند و بسازند.

واژه‌های کلیدی: واقعیت افزوده، یادگیری

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۱۱۰-۱۰۱